

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Kamano Jean Baptiste, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de Kamano Jean Baptiste împotriva Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 07 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-707/26
PIGD 2-25131837-01-3ra-15092026)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanțe de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, jud. Gh. Mîțu
Curtea de Apel Centru, jud. Gh. Mîra, A. Bostan, N. Ghedrovici

07 octombrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Kamano Jean Baptiste, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ana Cucerescu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 12 septembrie 2025 Kamano Jean Baptiste, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan, a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General pentru Migrație al MAI, solicitând anularea Deciziei nr. 2178/25/DRC din 05 septembrie 2025 și acordarea străinului forma de protecție prevăzută la art. 16 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008.

2. În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantului a indicat că Kamano Jean Baptiste este originar din Guineea și a depus la 13 august 2025 o cerere de azil la Direcția Regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație din cadrul MAI. Prin Decizia nr. 2178/25/DRC din 05 septembrie 2025, autoritatea competentă a respins cererea de azil, apreciind că nu există un risc serios pentru viața sau integritatea solicitantului în cazul revenirii în țara de origine, că acesta nu a fost supus anterior unor acte de persecuție și că situația generală din statul de proveniență nu justifică acordarea unei forme de protecție.

3. Consideră că decizia este neîntemeiată și adoptată cu încălcarea principiilor fundamentale privind dreptul la azil și protecția împotriva returnării. Autoritatea pârâtă nu a examinat în mod complet și multiaspectual circumstanțele individuale ale cauzei, nu a analizat corespunzător declarațiile solicitantului și nu a evaluat în mod adecvat riscurile la care acesta ar putea fi expus la întoarcerea în țara de origine.

4. Potrivit reclamantului, acesta a părăsit Guineea inițial pentru studii în Republica Moldova, ulterior obținând drept de ședere în scop de muncă, însă, în prezent nu se poate întoarce în țara sa din cauza situației politice și a temerilor pentru viața și securitatea sa. Acesta a invocat existența unei temeri bine întemeiate de persecuție, raportată la contextul din țara de origine și la circumstanțele sale personale.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

5. Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, prin hotărârea din 08 decembrie 2025 a respins acțiunea înaintată de Kamano Jean Baptiste.

6. Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, la 05 ianuarie 2026 de către Kamano Jean Baptiste, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Curtea de Apel Centru prin decizia din data de 07 aprilie 2026 a respins apelul declarat de Kamano Jean Baptiste, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan și a menținut hotărârea din 08 decembrie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

8. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că Kamano Jean Baptiste a intrat pe teritoriul Republicii Moldova în anul 2021, în mod legal, în scop de studii, după ce anterior s-a aflat timp de aproximativ doi ani în Republica Cipru. Pe perioada aflării în Republica Moldova, acesta a beneficiat de drept de ședere provizorie pentru studii până în anul 2023, iar ulterior și-a legalizat șederea în scop de muncă, fiind angajat în câmpul muncii. Mai mult, în anul 2024, reclamantul s-a deplasat benevol în Republica Guineea pentru perfectarea unui nou pașaport național, revenind ulterior în Republica Moldova fără a întâmpina dificultăți din partea autorităților statului de origine.

9. Din circumstanțele constatate rezultă că părăsirea Republicii Guineea nu a fost determinată de existența unei persecuții individuale, a unui pericol iminent ori a unor măsuri represive îndreptate împotriva reclamantului, ci de considerente ce țin de continuarea studiilor și, ulterior, de oportunități de muncă. În același sens, însuși reclamantul a declarat că nu a avut și nu are probleme personale cu autoritățile statului de origine, nu a fost arestat, reținut, condamnat sau persecutat și nu a fost supus unor acțiuni care să îi afecteze drepturile fundamentale. Faptul că reclamantul a revenit benevol în țara de origine în anul 2024 pentru obținerea unui nou pașaport și că documentul i-a fost eliberat de autoritățile guineene fără impedimente constituie un element relevant la aprecierea credibilității temerilor invocate. Or, o asemenea conduită este dificil de conciliat cu existența unei temeri bine întemeiate de persecuție din partea autorităților statului de origine, în lipsa unor circumstanțe excepționale demonstrate prin probe pertinente și concludente

10. Astfel, Curtea de Apel Centru a apreciat situația reclamantului drept una specifică unui migrant economic, întrucât acesta a venit și a locuit în Republica Moldova în baza unor drepturi legale de ședere pentru studii și muncă, iar motivele invocate pentru solicitarea protecției internaționale nu se încadrează în ipotezele prevăzute de art. 17 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova. Reclamantul nu a demonstrat existența vreunui risc real de condamnare la pedeapsa capitală, tortură, tratamente inumane ori degradante și nici existența unei amenințări grave și individuale la adresa vieții sau integrității sale corporale, iar informațiile privind situația din Guineea nu relevă existența unui conflict armat sau a unor încălcări grave ale drepturilor omului care ar justifica acordarea protecției umanitare.

11.În concluzie, instanța de apel a subliniat că simpla existență a unor nemulțumiri față de situația politică din statul de origine, a unor temeri generale generate de schimbarea guvernării sau a unor preocupări privind eventualele consecințe ale revenirii în țară, nu este, prin ea însăși, suficientă pentru a justifica recunoașterea statutului de refugiat, în lipsa demonstrării unei temeri bine întemeiate de persecuție, în sensul art. 17 coroborat cu art. 45 din Legea nr. 270/2008. Pentru a fi incidentă protecția convențională, este necesar ca actele invocate să atingă un anumit prag de gravitate și să existe o legătură directă între motivul de persecuție și tratamentul suferit sau riscul actual.

12.Prin urmare, acțiunile întreprinse de Inspectoratul General pentru Migrație al MAI au fost realizate în limitele competențelor legale, cu respectarea normelor de procedură și a drepturilor solicitanților, fără a se constata abuzuri, omisiuni sau depășiri ale atribuțiilor prevăzute de cadrul juridic în vigoare. Măsurile contestate sunt legale, justificate și temeinic fundamentate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

13. Împotriva deciziei instanței de apel, la 09 iunie 2026 a depus recurs Kamano Jean Baptiste, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu adoptarea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie admisă.

14. În motivarea recursului, reprezentantul recurentului a invocat temeiul prevăzut la art. 245¹, alin. (1), lit. d) din Codul administrativ, susținând că instanța de apel nu a analizat și nu a dat apreciere probelor care au fost prezentate de către Kamano Jean Baptiste, care a declarat că la momentul de față nu se poate întoarce în țara de origine din cauza situației politice din țară. Nu se simte în siguranță și are frică pentru viața și libertatea sa, se teme să nu fie agresat fizic, fiind un activist de opoziție și un adversar de lungă durată al regimului de conducere.

15. A indicat că în speță sunt aplicabile prevederile art. 17 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, deoarece aceste riscuri erau la momentul părăsirii teritoriului și agenții de persecutare sunt cei stabiliți la art. 47 din aceeași Lege. Temerea solicitantului este întemeiată din punct de vedere subiectiv și obiectiv, iar reîntoarcerea lui Kamano Jean Baptiste în Guineea, ar pune în pericol viața și integritatea corporală a acestuia.

16. Prin referința depusă la 24 septembrie 2026, Inspectoratul General pentru Migrație al MAI a solicitat respingerea recursului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

17. Art. 244, alin. (1) din Codul administrativ stabilește că:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs”.

18. Art.245 din Codul administrativ prevede următoarele:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

19. Art. 245¹, alin. (1), lit. d) din Codul administrativ, reglementează că:

„(1) Recursul este admis dacă: hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.”

20. Art. 246, alin. (1) din Codul administrativ statuează că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecatori adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

21. Art. 246, alin. (2) , lit. h) din Codul administrativ, reglementează că:

„(1) Recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

22. Referitor la termenul de declarare a recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia Curții de Apel Centru a fost pronunțată la 07 aprilie 2026. Decizia motivată a fost notificată avocatului Șevciuc Ștefan la data de 15 iulie 2026, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d. 105).

Recursul a fost depus de Kamano Jean Baptiste, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan, la 09 iunie 2026.

În asemenea circumstanțe completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal.

23. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

29. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În

consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

31. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Kamano Jean Baptiste, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

32. Kamano Jean Baptiste, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan, în susținerea recursului a indicat temeiul de admisibilitate prevăzut la art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ.

33. Referitor la temeiul menționat, completul de judecată relevă că noțiunea de „hotărâre arbitrară” este definită prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la explicațiile din nota informativă a Legii nr.246/2023. O hotărâre este considerată arbitrară atunci când nu are nicio bază juridică în dreptul intern, nu stabilește legătura între faptele cauzei, legea aplicabilă și soluția adoptată sau este rezultatul unei erori de fapt ori de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o. De asemenea, intră în această categorie hotărârile pronunțate cu bună știință contrar legii, în special în cazul normelor imperative care nu oferă judecătorului marjă de apreciere. Arbitraritatea presupune o încălcare evidentă și gravă a legalității, iar nu o simplă eroare de judecată. În astfel de cazuri, hotărârea reprezintă o denegare a justiției și afectează fundamental echitatea procedurii.

34. Pe de altă parte, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” presupune că hotărârea se sprijină pe o evaluare eronată și evident nejustificată a probatoriului, iar această evaluare a fost decisivă pentru soluția adoptată. Nu orice greșeală în aprecierea probelor atrage admiterea recursului, ci doar acea eroare care este evidentă pentru un profesionist și nu poate fi explicată rațional. Pentru ca recursul să fie admis în temeiul art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, este necesar ca partea care atacă hotărârea să demonstreze în mod clar existența unei asemenea erori și caracterul ei determinant asupra soluției.

35. În lipsa unor argumente din care să rezulte că hotărârea contestată a fost pronunțată cu încălcarea unei norme imperative sau că soluția se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, recursul nu poate fi admis.

36. Așadar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus de Kamano Jean Baptiste, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan, conține obiecții de fapt și de drept, care au fost

analizate minuțios de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător.

37. Criticile recurentului, astfel cum sunt formulate, nu se circumscriu niciunuia dintre temeiurile de admisibilitate ale recursului prevăzute de art. 245¹ din Codul administrativ și, prin urmare, nu sunt apte să influențeze admisibilitatea acestuia.

38. În acest sens recursul depus de Kamano Jean Baptiste, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan, nu susține filtrul admisibilității.

39. Pe latura procesuală a recursului, completul mai reține că argumentarea recursului se rezumă în esență la reluarea tezelor de fond, fără o individualizare clară a motivelor de admisibilitate prevăzute limitativ de art. 245¹ din Codul administrativ. Chiar și trecând peste această deficiență și analizând pe fond, criticile se dovedesc nefondate pentru rațiunile expuse.

40. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în instanța de apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

42. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

43. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

45. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO Golder c. Regatul Unit, 1975, §38; Stanev c. Bulgariei [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45). Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

46. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Kamano Jean Baptiste, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ana Cucerescu